392R1248

19.5.92 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 136/7

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 1248/92,

annettu 30 päivänä huhtikuuta 1992,

sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 51 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(1), jonka se on tehnyt kuultuaan siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikuntaa,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(3),

sekä katsoo, että

on tarpeen muuttaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71(4) ja (ETY) N:o 574/72(5) eläkkeiden myöntämistä ja laskemista koskevia säännöksiä sellaisina kuin ne ovat ajan tasalle saatettuina asetuksella (ETY) N:o 2001/83(6) ja viimeksi muutettuina asetuksella (ETY) N:o 1249/92(7); eräät näistä muutoksista liittyvät Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tämän alan oikeuskäytäntöön, kun taas muilla muutoksilla on tarkoitus poistaa olemassa olevia aukkokohtia,

on suotavaa poistaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 johdantoosan kahdeksas kappale, joka on käynyt tarpeettomaksi sanotun asetuksen 46 artiklan 3 kohtaa koskevan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan vuoksi; tämän poistamisen seurauksena asetuksen (ETY) N:o 1408/71 johdanto-osan seitsemättä kappaletta on muutettava,

asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 3 lukuun tehtävien muutosten vuoksi on mukautettava sanotun asetuksen 12 artiklan 2 kohtaa,

on tarpeen muuttaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 38 ja 45 artiklaa sellaisten vakuutus- tai asumiskausien huomioon ottamista koskevien sääntöjen täsmentämiseksi, jotka ovat täyttyneet kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa palkattuna työntekijänä ja itsenäisenä ammatinharjoittajana tai yleisjärjestelmän ja erityisjärjestelmän alaisena,

on tarpeellista liittää liitteessä IV olevaan B osaan kaikki asetuksen (ETY) N:o 1408/71 38 ja 45 artiklassa tarkoitetut itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmät,

on tarpeellista lisätä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 39 artiklaan säännös, jonka mukaan erilaisten etuuksien ollessa päällekkäisiä sovelletaan 3 luvun sääntöjä myös 2 luvun mukaan myönnettyihin työkyvyttömyyseläkkeisiin,

asetuksen III osaston 3 luvussa olevan uuden samanlaisten etuuksien käsitteen vuoksi on tarpeellista muuttaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 40 artiklan 2 kohtaa,

on tarpeen muuttaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 40 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdan tekstiä niin, että sanottua alakohtaa voidaan soveltaa myös silloin, kun työkyvyttömyyden perusteella myönnetään etuus, jota ei kutsuta työkyvyttömyysetuudeksi; tämän vuoksi on tarpeellista muuttaa sanotun asetuksen 40 artiklan 3 kohdan b alakohdan i alakohtaa,

sen vuoksi, että asetuksen (ETY) N:o 1408/71 43 artiklan 1 kohtaa muutetaan ja 43 artiklaan lisätään uusi 3 kohta, on tarpeen muuttaa myös asetuksen III osaston 2 luvun 4 jakson otsikkoa,

on tarpeellista laajentaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 43 artiklan 2 kohtaa sen takaamiseksi, että siinä tapauksessa, ettei jäsenvaltion lainsäädännössä ole säännöstä työkyvyttömyysetuuden muuttamisesta vanhuusetuudeksi, tämän lainsäädännön mukaista etuutta maksetaan edelleen niin kauan kuin mainitun etuuden saaja täyttää tarpeelliset edellytykset,

asetuksen (ETY) N:o 1408/71 43 artiklan soveltamisesta saatu kokemus on paljastanut aukon tapauksessa, jossa sanotun asetuksen 39 artiklan mukaisesti myönnetty työkyvyttömyysetuus muutetaan vanhuusetuudeksi ilman että se, jonka etua asia koskee, olisi täyttänyt toisen jäsenvaltion lainsäädännössä vaadittuja ikää koskevia edellytyksiä tätä etuutta koskevan oikeuden saavuttamiseksi; tämä puute on korjattava lisäämällä 43 artiklaan uusi 3

(1) EYVL N:o C 206, 11.8.1989, s. 2
(2) EYVL N:o C 291, 20.11.1989, s. 120
(3) EYVL N:o C 56, 7.3.1990, s. 63
(4) EYVL N:o L 149, 5.7.1971, s. 2
(5) EYVL N:o L 74, 27.3.1972, s. 1
(6) EYVL N:o L 230, 22.8.1983, s. 6
(7) EYVL N:o L 136, 19.5.92, s. 28

kohta, jossa säädetään, että sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, joka tähän asti on jättänyt työkyvyttömyyseläkkeen maksamatta, myöntää työkyvyttömyyseläkkeen asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 3 luvun mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa tapahtuneesta muuntamispäivästä alkaen,

asetuksen (ETY) N:o 1408/71 43 artiklan nykyinen 3 kohta on tarpeen numeroida 4 kohdaksi ja samalla yksinkertaistaa sen sanamuotoa,

asetuksen (ETY) N:o 1408/71 45 artiklaan olisi lisättävä säännös, jonka mukaan etuutta koskevien oikeuksien saavuttamisen, säilyttämisen tai takaisinsaamisen turvaamiseksi vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet jäsenvaltion erityisjärjestelmässä, on otettava huomioon toisen jäsenvaltion yleisessä järjestelmässä, vaikka nämä kaudet on jo otettu huomioon viimeksi mainitun valtion erityisjärjestelmässä,

on suotavaa yksinkertaisuuden ja selvyyden vuoksi lisätä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 45 artiklaan säännös, jossa säädetään kaikkien sellaisten erityismääräysten sisällyttämisestä liitteeseen VI, jotka määrittävät etuuksia koskevan oikeuden saavuttamista, säilyttämistä ja takaisinsaamista koskevien tiettyjen vakuutusedellytysten yhtäläistämisen ottaen huomioon kyseessä olevien kansallisten lainsäädäntöjen erityispiirteet,

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan neuvosto ei ole toimivaltainen antamaan sääntöjä, joilla rajoitetaan eri jäsenvaltioissa ansaitun kahden tai useamman eläkkeen päällekkäisyyttä pienentämällä yksinomaan kansallisen lainsäädännön nojalla ansaitun eläkkeen määrää; yhteisöjen tuomioistuimen mukaan tämä toimivalta kuuluu kansalliselle lainsäätäjälle, kuitenkin niin, että yhteisön lainsäätäjälle kuuluu niiden rajojen määrääminen, joissa etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia kansallisia säännöksiä sovelletaan; on tarpeellista säätää eläkkeen määrän laskemisesta yhteenlasku- ja suhteellisuusmenetelmällä ja säätää tästä takeet yhteisön oikeudessa, jos kansallisen lainsäädännön soveltaminen, mukaan lukien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevien sääntöjen noudattaminen, johtaisi epäedullisempaan tulokseen kuin edellä mainittu menetelmä; toisaalta on tarpeellista suoda toimivaltaisille laitoksille mahdollisuus luopua laskemisesta yhteenlasku- ja suhteellisuusmenetelmää noudattaen, jos tulos tästä laskemisesta on sama tai pienempi kuin se, joka seuraa laskemisesta yksinomaan kansallisen lainsäädännön mukaan; kunkin jäsenvaltion osalta on lueteltava liitteessä IV olevassa C osassa kaikki tapaukset, joissa nämä kaksi laskumenetelmää voisivat tuottaa tällaisen tuloksen,

siirtotyöläisten ja heidän jälkeenjääneidensä suojelemiseksi etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä ja peruuttamista koskevien kansallisten lainsäädäntöjen säännösten liian ankaralta soveltamiselta on tarpeellista liittää asetukseen (ETY) N:o 1408/71 säännös, jossa säädetään tarkasti näiden säännösten soveltamisesta,

samoin perustein on aiheellista lisätä asetukseen (ETY) N:o 1408/71 säännös, jossa säädetään, että samanlaisten etuuksien ollessa päällekkäisiä näitä säännöksiä sovelletaan vain tiettyihin etuuksiin ja vain erityistapauksissa,

on tarpeen luetella liitteessä IV olevassa D osassa ne etuudet, joihin edellä mainittuja säännöksiä voidaan soveltaa samanlaisten etuuksien ollessa päällekkäisiä,

asetukseen (ETY) N:o 1408/71 on aiheellista ottaa säännös, jonka mukaan erityistapauksissa kahdella tai useammalla jäsenvaltiolla on oikeus solmia sopimus, jonka tarkoituksena on samanlaisten etuuksien päällekkäisyyden estäminen; nämä sopimukset on mainittava liitteessä IV olevassa D osassa,

asetukseen (ETY) N:o 1408/71 on tarpeen ottaa säännös, jonka mukaan niissä tapauksissa, joissa samanlaiset etuudet ovat päällekkäisiä, etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia jäsenvaltion säännöksiä ei sovelleta yhteenlasku- ja suhteellisuusmenetelmää käyttäen laskettuun etuuteen,

on tarpeen, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti asetuksen (ETY) N:o 1408/71 III osaston 3 luvun mukaisella samanlaisten etuuksien päällekkäisyydellä tarkoitetaan sellaisten työkyvyttömyysetuuksien, vanhuusetuuksien ja jälkeenjääneiden etuuksien päällekkäisyyttä, jotka on laskettu tai myönnetty saman henkilön osalta täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien perusteella, ja erilaisten etuuksien päällekkäisyydellä tarkoitetaan muiden kuin samanlaisten etuuksien päällekkäisyyttä,

asetukseen (ETY) N:o 1408/71 on tarpeen ottaa säännökset sen takaamiseksi, että kahden tai useamman jäsenvaltion soveltaessa yhdessä etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia kansallisia säännöksiä silloin kun on kyse erilaisten etuuksien päällekkäisyydestä, tämä soveltaminen ei vaikuta haitallisesti siirtotyöläisiin tai heidän oikeudenomistajiinsa; asetukseen (ETY) N:o 1408/71 on aiheellista ottaa säännös sen tilanteen estämiseksi, että jäsenvaltion lainsäädännön mukaan eläke peruutetaan tai lakkautetaan kokonaan, koska kyseessä oleva henkilö saa pienempää erilaista etuutta toisesta jäsenvaltiosta; samat perusteet, jotka oikeuttavat edellä mainitut säännökset, koskevat myös tapauksia, joissa jäsenvaltion lainsäädännön mukaan eläkettä ei myönnetä, koska etuudensaaja saa erilaista etuutta,

on tärkeää, että asetuksen (ETY) N:o 1408/71 48 artiklan 1 kohdan tekstiä selvennetään täsmentämällä edellytykset tämän kohdan soveltamiselle,

on tarpeen täydentää asetuksen (ETY) N:o 1408/71 49 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä oleva aukko lisäämällä siihen viittaus asetuksen 40 artiklan 3 kohtaan; on tarpeellista laajentaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 49 artiklan kahta ensimmäistä kohtaa, jotta niitä voidaan soveltaa asetuksen 44 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetuissa tapauksissa,

asetuksen 12 artiklan 2 kohdan muuttaminen tekee tarpeelliseksi uuden d alakohdan lisäämisen asetuksen (ETY) N:o 1408/71 60 artiklan 1 kohtaan,

on tarpeen ottaa asetukseen (ETY) N:o 1408/71 tämän asetuksen soveltamista koskevia siirtymäsäännöksiä,

uuden B, C ja D osan lisääminen asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteeseen IV merkitsee, että nykyinen liite IV siirretään liitteessä IV olevaksi A osaksi,

on aiheellista poistaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteestä VI säännökset, jotka ovat nykyisessä otsikon "B. TANSKA" 7 kohdassa, otsikon "G. IRLANTI" 4 kohdassa ja otsikon "L. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA" 9 kohdassa ja jotka ovat tulleet tarpeettomiksi samanlaisia etuuksia koskevan käsitteen lisäämisellä asetuksen III osaston 3 lukuun,

olisi tarpeetonta vaatia Tanskan toimivaltaista laitosta soveltamaan asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 niitä säännöksiä, jotka suojelevat siirtotyöläisiä ja heidän oikeudenomistajiaan haitallisilta vaikutuksilta kahden tai useamman jäsenvaltion soveltaessa yhdessä etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä erilaisten etuuksien ollessa päällekkäisiä, koska tästä on jo säädetty Tanskan lainsäädännössä,

eläkkeitä koskevan Tanskan lainsäädännön erityispiirteiden vuoksi on tarpeellista lisätä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteen VI otsikon "B. TANSKA" alle säännös, jonka tarkoituksena on laajentaa asetuksen III osaston 3 luvussa olevaa samanlaisten etuuksien käsitettä Tanskan lainsäädäntöä sovellettaessa,

asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteen VI otsikkoon "D. ESPANJA", "E. RANSKA" ja "J. ALANKOMAAT" on tarpeen ottaa määräykset asetuksen 45 artiklassa tarkoitettujen etuuksien saavuttamista, säilyttämistä ja takaisinsaamista koskevien tiettyjen vakuutusedellytysten yhtenäistämismenettelyjen täsmentämisestä Espanjan, Ranskan ja Alankomaiden osalta,

on tarpeellista ottaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteen VI otsikkoon "D. ESPANJA" määräys yksityiskohtaisten sääntöjen määrittämiseksi asetuksen 47 artiklan soveltamisesta Espanjaan,

on aiheellista Kreikan lainsäädännön erityispiirteiden vuoksi ottaa määräys liitteen VI otsikkoon "F. KREIKKA", jotta vältettäisiin tilanne, jossa asetuksen 49 artiklan 2 kohdan soveltaminen voisi aiheuttaa epäedullisia seurauksia Kreikassa vakuutettuina olleille työntekijöille,

Alankomaiden lainsäädäntöön tehtyjen muutosten vuoksi asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteen VI otsikon "J. ALANKOMAAT" 4 kohta on mukautettava,

on tarpeellista muuttaa asetuksen (ETY) N:o 574/72 15 artiklan 1 kohdan ja 35, 39, 46, 47, 48, 49 ja 107 artiklan sanamuotoa tässä asetuksessa tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi,

asetuksen (ETY) N:o 574/72 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta olisi poistettava, koska ne ovat tulleet tarpeettomiksi asetuksen (ETY) N:o 1408/71 uuden 46 ja 46 c artiklan vuoksi,

on suotavaa muuttaa asetuksen (ETY) N:o 574/72 7 artiklan 1 kohtaa lisäämällä siihen päällekkäisyyttä estävien säännösten soveltamisraja erityisesti silloin, kun kyse on kahden tai useamman etuuden molemminpuolisesta pienentämisestä, keskeyttämisestä tai peruuttamisesta, ja

on tarpeen ottaa asetuksen (ETY) N:o 574/72 7 artiklan 2 kohtaan viittaus asetuksen (ETY) N:o 1408/71 uuteen 46 a, 46 b ja 46 c artiklaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 1408/71 johdanto-osan kappaleita seuraavasti:

1. Korvataan johdanto-osan seitsemäs kappale seuraavasti:

"Perustamissopimuksen 51 artiklan soveltamiseksi hyväksyttyjen yhteensovittamissäännösten on taattava yhteisön alueella liikkuville työntekijöille heidän ansaitsemansa oikeudet ja edut,".

2. Poistetaan johdanto-osan kahdeksas kappale.

2 artikla

Muutetaan asetusta (ETY) N:o 1408/71 seuraavasti:

1. Korvataan 12 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä voidaan soveltaa muiden sosiaaliturvaetuuksien ollessa päällekkäisiä tai muun tulon vuoksi, vaikka tällaiset etuudet saavutettiin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai tällainen tulo ansaittiin toisen jäsenvaltion alueella."

2. Korvataan III osaston 2 luku seuraavasti:

"2 LUKU

TYÖKYVYTTÖMYYS

1 jakso

Palkatut työntekijät tai itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka ovat yksinomaan sellaisen lainsäädännön alaisia, jonka mukaan työkyvyttömyysetuuksien määrä on riippumaton vakuutuskausien kestosta

37 artikla

Yleisiä säännöksiä

1. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka on peräkkäin tai vuorottain ollut kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alainen ja jonka osalta vakuutuskaudet ovat täyttyneet yksinomaan sellaisen lainsäädännön mukaan, jossa työkyvyttömyysetuuksien määrä on riippumaton vakuutuskausien kestosta, saa etuudet 39 artiklan säännösten mukaisesti. Tämä artikla ei vaikuta lasten perusteella eläkkeeseen maksettaviin korotuksiin tai lisiin, jotka myönnetään 8 luvun säännösten mukaisesti.

2. Liitteessä IV olevassa A osassa luetellaan jokaisen jäsenvaltion osalta, jota asia koskee, niiden alueella voimassa oleva, 1 kohdassa tarkoitetun tyyppinen lainsäädäntö.

38 artikla

Sen lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien huomioon ottaminen, jonka alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on etuuksia koskevan oikeuden ansaitsemisesta, säilyttämisestä tai takaisinsaamisesta määrättäessä

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään muun kuin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuun erityisjärjestelmään kuuluvaa etuutta koskevan oikeuden saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi, että vakuutus- tai asumiskaudet täyttyvät, tämän jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on otettava huomioon tarpeellisessa määrin ne vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan joko yleisessä järjestelmässä tai erityisjärjestelmässä ja joko palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana. Se ottaa huomioon nämä kaudet ikään kuin ne olisivat sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneitä kausia.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiettyjen etuuksien myöntämisen edellytyksenä on, että vakuutuskaudet täyttyvät vain ammatissa, joka kuuluu palkattujen työntekijöiden erityisjärjestelmään tai tapauksen mukaan erityisen työn piiriin, muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon näitä etuuksia myönnettäessä vain, jos ne ovat täyttyneet vastaavassa järjestelmässä tai, jollei tällaista ole, samassa ammatissa tai tapauksen mukaan samassa työssä.

Jos, sen jälkeen kun näin täyttyneet kaudet on otettu huomioon, se, jonka etua asia koskee, ei täytä näiden etuuksien saamiseksi asetettuja edellytyksiä, nämä kaudet otetaan huomioon myönnettäessä etuuksia yleisestä järjestelmästä tai, jos tällaista ei ole, järjestelmästä, jota sovelletaan ruumiillisen työn tekijään tai toimihenkilöön tapauksen mukaan edellyttäen, että se, jonka etua asia koskee, on ollut vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiettyjen etuuksien myöntäminen riippuu siitä, että vakuutuskaudet ovat täyttyneet vain ammatissa, joka kuuluu itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmään, muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon myönnettäessä tällaisia etuuksia vain, jos ne ovat täyttyneet vastaavassa järjestelmässä tai, jollei tällaista ole, samassa ammatissa. Liitteessä IV olevassa B osassa luetellaan jokaisen jäsenvaltion osalta, jota asia koskee, tässä kohdassa tarkoitetun tyyppiset itsenäisiin ammatinharjoittajiin sovellettavat järjestelmät.

Jos sen jälkeen kun tässä kohdassa tarkoitetut kaudet on otettu huomioon, se, jonka etua asia koskee, ei täytä näiden etuuksien saamiseksi asetettuja edellytyksiä, nämä kaudet otetaan huomioon myönnettäessä etuuksia yleisestä järjestelmästä tai, jollei tällaista ole, järjestelmästä, jota sovelletaan ruumiillisen työn tekijään tai toimihenkilöön tapauksen mukaan edellyttäen, että se, jonka etua asia koskee on ollut vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä.

39 artikla

Etuuksien myöntäminen

1. Sen jäsenvaltion vakuutuslaitos, jonka lainsäädäntöä sovellettiin silloin, kun työkyvyttömyyteen johtanut kykenemättömyys tehdä työtä ilmaantui, määrää tämän lainsäädännön mukaisesti, täyttääkö kysymyk-

sessä oleva henkilö edellytykset oikeuden saamiseksi etuuksiin, ottaen tarvittaessa huomioon 38 artiklan.

2. Henkilö, joka täyttää 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset, saa etuudet yksinomaan mainitusta vakuutuslaitoksesta sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

3. Henkilö, jolla ei 1 kohdan mukaan ole oikeutta etuuksiin, saa etuudet, joihin hänellä vielä on oikeus toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen tarvittaessa huomioon 38 artikla.

4. Jos 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaan edellytetään, että etuuksien määrää määrättäessä on otettava huomioon muut perheenjäsenet kuin lapset, toimivaltaisen vakuutuslaitoksen on otettava myös huomioon asianomaisen henkilön perheenjäsenet, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, niin kuin he asuisivat toimivaltaisen valtion alueella.

5. Jos 2 tai 3 kohdassa tarkoitetussa lainsäädännössä säädetään etuuksien pienentämisestä, keskeyttämisestä tai peruuttamisesta niiden ollessa päällekkäisiä muun tulon tai 46 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erilaisten etuuksien kanssa, 46 a artiklan 3 kohtaa ja 46 c artiklan 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

6. Kokonaan työtön työntekijä, johon sovelletaan 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan ensimmäisen virkkeen säännöksiä, saa työkyvyttömyysetuudet sen jäsenvaltion toimivaltaisesta laitoksesta, jonka alueella hän asuu ja sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, niin kuin hän olisi ollut tämän lainsäädännön alainen viimeisen työskentelynsä aikana, ottaen tarvittaessa huomioon 38 artikla ja/tai 25 artiklan 2 kohta. Asuinmaan laitos vastaa näiden etuuksien maksamisesta.

Jos tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan edellytetään, että etuuksien laskemisen on perustuttava palkkoihin, laitoksen on otettava huomioon viimeisessä työskentelymaassa ja asuinmaassa saadut palkat soveltamansa lainsäädännön mukaan. Jos palkkaa ei ole saatu asuinmaassa, toimivaltainen laitos ottaa huomioon lainsäädännön määräämien sääntöjen mukaisesti viimeisessä työskentelymaassa saadut palkat.

2 jakso

Palkatut työntekijät tai itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka ovat joko yksinomaan sellaisen lainsäädännön alaisia, jonka mukaan työkyvyttömyysetuuden määrä riippuu vakuutus- tai asumiskausien kestosta, tai tällaisen ja 1 jaksossa tarkoitetun lainsäädännön alaisia

40 artikla

Yleisiä säännöksiä

1. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka on peräkkäin tai vuorottain ollut kahden tai useamman jäsenvaltion sellaisen lainsäädännön alainen, joista ainakin yksi ei ole 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tyyppiä, saa etuudet 3 luvun säännösten mukaan, joita sovelletaan soveltuvin osin ottaen huomioon 4 kohdan säännökset.

2. Kuitenkin henkilö, joka kärsii sellaisesta työkyvyttömyydestä johtuvasta kykenemättömyydestä työhön, jonka hän on saanut ollessaan liitteessä IV olevassa A osassa luetellun lainsäädännön alainen, saa etuudet 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti seuraavin edellytyksin:

— hän täyttää, ottaen tarvittaessa huomioon 38 artikla, tässä lainsäädännössä tai muissa samaa tyyppiä olevissa lainsäädännöissä säädetyt edellytykset ilman, että sellaisten lainsäädäntöjen mukaan täyttyneitä vakuutuskausia, joita ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa A osassa, otetaan huomioon

ja

— hän ei täytä edellytyksiä oikeuden saamiseksi etuuksiin sellaisen lainsäädännön mukaan, jota ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa A osassa

ja

— hän ei hae vanhuusetuuksia ottaen huomioon 44 artiklan 2 kohdan toinen virke.

3. a) Oikeuden määräämiseksi etuuksiin liitteessä IV olevassa A osassa luetellun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa työkyvyttömyysetuuksien myöntämiseksi edellytetään, että se, jonka etua asia koskee, on tiettynä aikana sairauden perusteella saanut rahaetuuksia tai ollut kykenemätön työhön, ja jos palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka on ollut tämän lainsäädännön alainen, kärsii sellaisesta työkyvyttömyydestä johtuvasta kykenemättömyydestä työhön, jonka hän on saanut ollessaan toisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, on otettava huomioon rajoittamatta kuitenkaan 37 artiklan 1 kohdan soveltamista:

i) jokainen kausi, jonka aikana hän on tämän työhön kykenemättömyyden osalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saanut sairauden perusteella rahaetuuksia tai niiden sijasta edelleen saanut palkkaansa;

ii) jokainen kausi, jonka aikana hän on saanut sen työkyvyttömyyden osalta, joka seurasi tätä kykenemättömyyttä työhön, III osaston 2 ja 3 luvun mukaista etuutta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan,

niin kuin kyseessä olisi kausi, jonka aikana sairauden perusteella annettavia rahaetuuksia olisi maksettu hänelle ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai jonka aikana hän oli kykenemätön työhön tämän lainsäädännön mukaan.

b) Oikeuden työkyvyttömyysetuuksiin ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan on oltava saavutettu joko tämän lainsäädännön alkuperäisen sairauskorvauksen kauden päättymisen jälkeen tai tämän lainsäädännön vaatiman alkuperäisen työkyvyttömyyden kauden päättymisen jälkeen ja aikaisintaan:

i) päivänä, jolloin oikeus a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuihin etuuksiin saavutetaan toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai

ii) päivänä, joka seuraa viimeistä päivää, jolta sillä, jonka etua asia koskee, on sairauden perusteella oikeus rahaetuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

4. Jäsenvaltion laitoksen tekemä päätös, joka koskee hakijan työkyvyttömyyden astetta, sitoo kyseisen toisen jäsenvaltion laitosta edellyttäen, että näiden valtioiden lainsäädäntöjen keskinäinen vastaavuus työkyvyttömyysasteen edellytysten osalta on tunnustettu liitteessä V.

3 jakso

Työkyvyttömyyden paheneminen

41 artikla

1. Sellaisen työkyvyttömyyden pahentuessa, josta palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja saa etuuksia yhden ainoan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) jos se, jonka etua asia koskee, ei ole ollut toisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen sinä aikana, kun hän on saanut etuuksia, ensiksi mainitun valtion toimivaltainen laitos myöntää etuudet sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti ottaen pahenemisen huomioon;

b) jos se, jonka etua asia koskee, on ollut yhden tai useamman muun jäsenvaltion lainsäädännön alainen sinä aikana, kun hän on saanut etuuksia, etuudet myönnetään hänelle ottaen paheneminen huomioon 37 artiklan 1 kohdassa tai 40 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaisesti tapauksen mukaan;

c) jos b alakohdan säännösten mukaan maksettavan etuuden tai maksettavien etuuksien kokonaismäärä on pienempi kuin sen etuuden määrä, jonka asianomainen henkilö sai aikaisemmin suorituksesta vastanneen laitoksen kustannuksella, tämä laitos maksaa hänelle lisän, joka on suuruudeltaan sanottujen määrien välinen erotus;

d) jos b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa alkuperäisestä työkyvyttömyydestä vastuussa oleva laitos on Alankomaiden laitos ja jos:

i) sairaus, joka aiheutti pahenemisen, on sama, joka aiheutti etuuksien myöntämisen Alankomaiden lainsäädännön mukaan;

ii) tämä sairaus on ammattitauti sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jonka lainsäädännön alainen hän viimeksi oli, ja sen perusteella hänellä on oikeus 60 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lisää koskevaan suoritukseen; ja

iii) lainsäädäntö, jonka tai lainsäädännöt, joiden alainen se, jonka etua asia koskee, oli sinä aikana, jona hän on saanut etuuksia, on jokin liitteessä IV olevassa A osassa lueteltu lainsäädäntö,

Alankomaiden laitos jatkaa alkuperäisen etuuden suorittamista sen jälkeen kun paheneminen ilmenee, ja viimeisen sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukainen etuus, jonka alainen se, jonka etua asia koskee, oli, vähennetään Alankomaiden etuuden määrällä;

e) jos b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa sillä, jonka etua asia koskee, ei ole oikeutta etuuksiin toisen jäsenvaltion laitoksen kustannuksella, ensiksi mainitun valtion toimivaltainen laitos myöntää etuudet tämän valtion lainsäädännön mukaisesti ottaen huomioon pahenemisen ja tarpeen mukaan 38 artiklan.

2. Niissä tapauksissa, joissa työkyvyttömyys, josta palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja saa etuuksia kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, pahenee, etuudet myönnetään hänelle, ottaen paheneminen huomioon, 40 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti.

4 jakso

Etuuksien antamisen jatkaminen keskeyttämisen tai peruuttamisen jälkeen — Työkyvyttömyysetuuksien muuttaminen vanhuusetuuksiksi — Niiden etuuksien uudelleen laskeminen, jotka on myönnetty 39 artiklan mukaan

42 artikla

Vastuussa olevan laitoksen määrääminen etuuksien suorittamiseksi, kun työkyvyttömyysetuuksia aletaan suorittaa uudelleen

1. Jos etuuksien antaminen on aloitettava uudelleen niiden keskeyttämisen jälkeen, siitä on vastuussa se laitos tai ne laitokset, joka oli tai jotka olivat vastuussa etuuksien suorittamisesta niiden keskeyttämisen aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 43 artiklan soveltamista.

2. Jos etuuksien peruuttamisen jälkeen sen, jonka etua asia koskee, tila oikeuttaa etuuksien myöntämiseen uudelleen, ne myönnetään tapauksen mukaan 37 artiklan 1 kohdassa tai 40 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukaan.

43 artikla

Työkyvyttömyysetuuksien muuttaminen vanhuusetuuksiksi — Niiden etuuksien uudelleen laskeminen, jotka on myönnetty 39 artiklan mukaan

1. Työkyvyttömyysetuudet muutetaan tarvittaessa vanhuusetuuksiksi siinä lainsäädännössä tai niissä lainsäädännöissä säädetyin edellytyksin, jonka tai joiden mukaan ne on myönnetty ja 3 luvun säännösten mukaisesti.

2. Työkyvyttömyysetuuksien suorittamisesta jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vastaava laitos jatkaa sellaisten työkyvyttömyysetuuksien suorittamista työkyvyttömyysetuutta saavalle henkilölle, joihin tällä on oikeus yhden tai useamman jäsenvaltion soveltaman lainsäädännön mukaan, jos tämä voi 49 artiklan säännösten mukaisesti hakea vanhuusetuutta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, kunnes 1 kohdan säännökset tulevat sovellettaviksi tämän laitoksen osalta tai kunnes se, jonka etua asia koskee, täyttää tarvittavat edellytykset etuuksien saamiseksi.

3. Jos 39 artiklan mukaisesti jäsenvaltion lainsäädännön nojalla myönnetyt työkyvyttömyysetuudet on muutettu vanhuusetuuksiksi ja jos se, jonka etua asia koskee, ei vielä täytä edellytyksiä, joita vaaditaan yhden tai useamman kansallisen lainsäädännön mukaan näiden etuuksien saamiseksi, asianomainen henkilö saa tästä jäsenvaltiosta tai näistä jäsenvaltioista muuttamispäivästä alkaen 3 luvun säännösten mukaisesti myönnettäviä työkyvyttömyysetuuksia, ikään kuin tätä lukua olisi sovellettava silloin kun työkyvyttömyyteen johtanut kykenemättömyys tehdä työtä ilmeni, kunnes se, jonka etua asia koskee, täyttää vanhuusetuutta koskevan oikeuden saamisen edellytykset, joista on säädetty kyseessä olevassa kansallisessa lainsäädännössä tai muissa lainsäädännöissä, tai jos tällaista muuttamista ei tehdä, niin kauan kuin hänellä on oikeus työkyvyttömyysetuuksiin kyseessä olevan lainsäädännön tai lainsäädäntöjen nojalla.

4. Työkyvyttömyysetuudet, jotka on myönnetty 39 artiklan mukaisesti, myönnetään uudelleen 3 luvun säännösten mukaisesti heti, kun etuutta saava henkilö täyttää työkyvyttömyysetuuksia koskevan oikeuden saamisen edellytykset sellaisen lainsäädännön nojalla, jota ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa A osassa, tai kun hän saa vanhuusetuuksia toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla."

3. Korvataan III osaston 3 luku seuraavasti:

"3 LUKU

VANHUUS JA KUOLEMA (ELÄKKEET)

44 artikla

Yleisiä säännöksiä etuuksien myöntämisestä, kun palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alainen

1. Palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan, joka on ollut kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alainen, tai hänen jälkeenjääneensä oikeudet etuuksiin muodostuvat tämän luvun säännösten mukaisesti.

2. Jollei 49 artiklasta muuta johdu ja kun etuuden myöntämistä koskeva hakemus on toimitettu, sen myöntämisessä on otettava huomioon kaikki lainsäädännöt, joiden alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut. Tästä säännöstä poiketaan, jos se, jonka etua asia koskee, nimenomaisesti pyytää sellaisen vanhuuseläkkeen myöntämisen siirtämistä, johon hänellä olisi oikeus yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

3. Tätä lukua ei sovelleta sellaisiin lasten osalta suoritettaviin eläkkeiden korotuksiin tai lisiin eikä orvoneläkkeisiin, jotka myönnetään 8 luvun säännösten mukaisesti.

45 artikla

Sellaisten lainsäädäntöjen mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien huomioon ottaminen etuuksia koskevien oikeuksien saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi, joiden alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuuksia koskevan oikeuden saavuttamiseksi, säilyttämiseksi tai takaisinsaamiseksi järjestelmässä, joka ei ole 2 tai 3 kohdan mukainen erityisjärjestelmä, edellytetään vakuutustai asumiskausien täyttymistä, tämän jäsenvaltion toimivaltainen vakuutuslaitos ottaa huomioon tarpeellisessa määrin muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutus- tai asumis-

kaudet, olivatpa ne täyttyneet yleisessä järjestelmässä tai erityisjärjestelmässä ja joko palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana. Nämä kaudet otetaan huomioon ikään kuin ne olisivat sovellettavan lainsäädännön mukaisesti täyttyneitä kausia.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiettyjen etuuksien myöntäminen riippuu siitä, että vakuutuskaudet ovat täyttyneet vain palkattujen työntekijöiden erityisjärjestelmään kuuluvassa ammatissa tai tapauksesta riippuen tietyssä työssä, muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon myönnettäessä tällaisia etuuksia vain, jos ne ovat täyttyneet vastaavassa järjestelmässä tai, jos tällaista ei ole, samassa ammatissa tai tarvittaessa samassa työssä. Jos näin täyttyneet kaudet huomioon ottaen se, jonka etua asia koskee, ei täytä näiden etuuksien saamiseksi asetettuja edellytyksiä, nämä kaudet otetaan huomioon myönnettäessä etuuksia yleisestä järjestelmästä tai, jollei tällaista ole, tapauksen mukaan ruumiillisen työn tekijöihin tai toimihenkilöihin sovellettavasta järjestelmästä, edellyttäen että se, jonka etua asia koskee, on vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tiettyjen etuuksien myöntämisen edellytyksenä on, että vakuutuskaudet ovat täyttyneet vain itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmään kuuluvassa ammatissa, toisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon myönnettäessä tällaisia etuuksia vain, jos ne on täyttyneet vastaavassa järjestelmässä tai, jollei sellaista ole, samassa ammatissa. Tässä kohdassa tarkoitetut itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmät luetellaan jokaisen jäsenvaltion osalta liitteessä IV olevassa B osassa. Jos tässä kohdassa tarkoitetut kaudet huomioon ottaen se, jonka etua asia koskee, ei täytä näiden etuuksien saamiseksi asetettuja edellytyksiä, nämä kaudet otetaan huomioon myönnettäessä etuuksia yleisestä järjestelmästä tai, jollei sellaista ole, tapauksen mukaan ruumiillisen työn tekijöihin tai toimihenkilöihin sovellettavasta järjestelmästä edellyttäen, että asianomainen henkilö on myös ollut vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä.

4. Vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet jäsenvaltion erityisjärjestelmässä, otetaan huomioon yleisessä järjestelmässä tai jos sellaista ei ole, tapauksen mukaan toisen jäsenvaltion ruumiillisiin työntekijöihin tai toimihenkilöihin sovellettavassa järjestelmässä, kun kysymys on etuuksia koskevan oikeuden saavuttamisesta, säilyttämisestä tai takaisinsaamisesta edellyttäen, että se, jonka etua asia koskee, on ollut vakuutettu jommassakummassa näistä järjestelmistä, vaikka nämä kaudet on jo otettu huomioon viimeksi mainitun valtion 2 kohdassa tai 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetussa järjestelmässä.

5. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuutta koskevan oikeuden saavuttamisen, säilyttämisen tai takaisinsaamisen edellytyksenä on, että se, jonka etua asia koskee, on vakuutettu riskin toteutumishetkellä, tämä edellytys katsotaan täytetyksi, kun on kyse toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesta vakuutuksesta, kunkin kysymyksessä olevan jäsenvaltion liitteessä VI määräämän menettelyn mukaisesti.

6. Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka alueella palkattu työntekijä asuu, ottaa huomioon täyden työttömyyden kauden ja sen aikana 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan tai b alakohdan ii alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaan myönnetyt etuudet soveltamansa lainsäädännön mukaan niin kuin palkattu työntekijä olisi ollut tämän lainsäädännön alainen hänen viimeisen työpaikkansa aikana.

Jos täyden työttömyyden kausi sen henkilön asuinmaassa, jonka etua asia koskee, voidaan ottaa huomioon vain, jos vakuutusmaksukaudet ovat täyttyneet tässä maassa, tämä edellytys katsotaan täyttyneeksi, jos vakuutusmaksukaudet ovat täyttyneet toisessa jäsenvaltiossa.

46 artikla

Etuuksien myöntäminen

1. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan vaaditut edellytykset etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi ovat täyttyneet ilman, että 45 artiklan tai 40 artiklan 3 kohdan säännösten soveltaminen on välttämätöntä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) toimivaltainen laitos laskee sille kuuluvan etuuden määrän:

   i) yhtäältä ainoastaan sen soveltaman lainsäädännön säännösten mukaan;

   ii) toisaalta soveltaen 2 kohdan säännöksiä;

b) toimivaltainen laitos voi kuitenkin luopua a kohdan ii alakohdan mukaisesta laskemisesta, jos tämän laskemisen tulos, ottamatta huomioon eroja, jotka syntyvät pyöreiden lukujen käyttämisestä, on sama tai pienempi kuin sen laskennan tulos, joka suoritetaan a kohdan i alakohdan säännösten mukaan, niiltä osin kuin tämä laitos ei sovella lainsäädäntöä, joka sisältää 46 b ja 46 c artiklassa tarkoitettuja sääntöjä päällekkäisyyden estämiseksi, tai jos edellä mainittu laitos soveltaa lainsäädäntöä, joka sisältää 46 c artiklassa tarkoitettuja päällekkäisyyttä koskevia sääntöjä edellyttäen, että sanottu lainsäädäntö määrää, että erilaiset etuudet on otettava huomioon vain tämän lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien suhteessa tässä lainsäädännössä vaadittuihin vakuutus- tai asumiskausiin, jotta täysi oikeus etuuksiin myönnettäisiin.

Liitteessä IV olevassa C osassa luetellaan kunkin kysymyksessä olevan jäsenvaltion osalta tapaukset, joissa kaksi laskutapaa voisi johtaa tällaiseen tulokseen.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön vaatimat edellytykset oikeudesta etuuksiin eivät täyty, ellei oteta huomioon 45 artiklan ja/tai 40 artiklan 3 kohdan säännöksiä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) toimivaltainen laitos laskee sen etuuden teoreettisen määrän, jota kysymyksessä oleva henkilö voisi hakea, jos kaikki vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet niiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan, joiden alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on, olisivat täyttyneet kyseisessä jäsenvaltiossa ja sen soveltaman lainsäädännön mukaan etuuden myöntämispäivänä. Jos tämän lainsäädännön mukaan etuuden määrä on riippumaton täyttyneiden vakuutuskausien kestosta, määrää pidetään tässä a alakohdassa tarkoitettuna teoreettisena määränä;

b) toimivaltainen laitos määrää sen jälkeen etuuden todellisen määrän a alakohdassa tarkoitetun teoreettisen määrän perusteella ja tämän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan ennen riskin toteutumista täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien keston suhteessa niiden vakuutus- tai asumiskausien kokonaispituuteen, jotka ovat täyttyneet kaikissa kyseessä olevissa jäsenvaltioissa ennen riskin toteutumista.

3. Sillä, jonka etua asia koskee, on oikeus 1 ja 2 kohdan säännösten mukaan laskettuun korkeimpaan määrään kunkin jäsenvaltion toimivaltaiselta laitokselta tämän rajoittamatta niiden pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevien säännösten soveltamista, joista säädetään etuuden myöntävässä lainsäädännössä.

Jos edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan, vertailu tehdään soveltamisen jälkeen jäävien määrien kesken.

4. Jos työkyvyttömyys-, vanhuus- tai jälkeenjääneiden eläkkeiden osalta kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten laitosten maksettavien etuuksien kokonaismäärä 6 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen monenvälisten sosiaaliturvasopimusten säännösten mukaisesti on pienempi kuin se kokonaismäärä, joka maksettaisiin 1—3 kohdan mukaan tällaisista jäsenvaltioista, asianomaisen henkilön eduksi sovelletaan tämän luvun säännöksiä.

46 a artikla

Työkyvyttömyyden, vanhuuden tai jälkeenjääneisyyden perusteella jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti myönnettyjen etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia yleisiä säännöksiä

1. Tässä luvussa samanlaisten etuuksien päällekkäisyydellä tarkoitetaan: kaikkien sellaisten työkyvyttömyys-, vanhuus- ja jälkeenjääneiden etuuksien päällekkäisyyttä, jotka on laskettu tai myönnetty saman henkilön osalta täyttyneiden vakuutustai asumiskausien perusteella.

2. Tässä luvussa erilaisten etuuksien päällekkäisyydellä tarkoitetaan kaikkien sellaisten etuuksien päällekkäisyyttä, joiden ei voida katsoa olevan 1 kohdan mukaan samanlaisia.

3. Seuraavia sääntöjä sovelletaan sellaisten pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevien säännösten soveltamiseen, joista säädetään jäsenvaltion lainsäädännössä työkyvyttömyys-, vanhuus- tai jälkeenjääneen etuuden ollessa päällekkäinen samanlaisen etuuden, erilaisen etuuden tai muun tulon kanssa:

a) Etuudet, jotka on ansaittu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai toisessa jäsenvaltiossa ansaittu muu tulo otetaan huomioon vain, jos ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään ulkomailla ansaittujen etuuksien tai tulon huomioonottamisesta;

b) huomioon otetaan toisesta jäsenvaltiosta myönnettävien etuuksien määrä ennen verojen, sosiaaliturvamaksujen ja muiden henkilökohtaisten pidätysten vähentämistä;

c) huomioon ei oteta niiden toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ansaittujen etuuksien määrää, jotka on myönnetty vapaaehtoisen vakuutuksen tai jatkuvan valinnaisen vakuutuksen perusteella;

d) jos pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä sovelletaan vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön nojalla siksi, että se, jonka etua asia koskee, saa samanlaisia tai erilaisia etuuksia toisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan tai muiden jäsenvaltioiden alueella ansaittua muuta tuloa, ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaan maksettavaa etuutta voidaan alentaa vain muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan maksettavien etuuksien tai niiden alueella ansaitun tulon määrällä.

46 b artikla

Erityissäännöksiä, joita sovelletaan samanlaisten etuuksien ollessa päällekkäisiä kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan

1. Jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista, ei sovelleta etuuteen, joka on laskettu 46 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista, sovelletaan 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan säännösten mukaisesti laskettuun etuuteen ainoastaan, jos kysymyksessä oleva etuus on:

a) joko etuus, jota tarkoitetaan liitteessä IV olevassa D osassa ja jonka määrä on riippumaton täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien kestosta;

tai

b) etuus, jonka määrä lasketaan täyttyneeksi katsotun riskin toteutumispäivän ja myöhemmän päivän välisen laskennallisen kauden perusteella. Viimeksi mainitussa tapauksessa sanottuja säännöksiä sovelletaan tällaisen etuuden ollessa päällekkäinen:

i) joko samanlaisen etuuden kanssa, paitsi jos kahden tai useamman jäsenvaltion välillä on tehty sopimus, jonka tarkoituksena on estää saman laskennallisen kauden huomioon ottaminen kahdesti tai useammin;

ii) tai a kohdassa tarkoitetun etuuden kanssa.

Etuudet ja sopimukset, joita tarkoitetaan b kohdassa, on lueteltu liitteessä IV olevassa D osassa.

46 c artikla

Erityissäännöksiä, joita sovelletaan yhden tai useamman 46 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun etuuden ollessa päällekkäinen yhden tai useamman erilaisen etuuden tai muun tulon kanssa, jos asia koskee kahta tai useampaa jäsenvaltiota.

1. Jos erilaisten etuuksien tai muun tulon saaminen johtaa kahden tai useamman sellaisen etuuden pienentämiseen, keskeyttämiseen tai peruuttamiseen, joita tarkoitetaan 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa, määrät, joita ei maksettaisi sovellettaessa ankarasti etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen säännöksiä, jaetaan niiden etuuksien lukumäärällä, joita pienentäminen, keskeyttäminen tai peruuttaminen koskee.

2. Jos kyseessä on 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu etuus, otetaan huomioon muista jäsenvaltioista saatava erilainen etuus tai erilaiset etuudet tai muu tulo ja kaikki muut jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyt etuudet pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä sovellettaessa 46 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- tai asumiskausien välisessä suhteessa ja käytetään mainitun etuuden laskemiseksi.

3. Jos erilaisten etuuksien tai muun tulon saaminen johtaa yhden tai useamman 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun etuuden ja yhden tai useamman 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun etuuden pienentämiseen, keskeyttämiseen tai peruuttamiseen, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) jos kyse on 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetusta etuudesta tai etuuksista, määrät, joita ei maksettaisi sovellettaessa ankarasti etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen säännöksiä, jaetaan niiden etuuksien lukumäärällä, joihin pienentäminen, keskeyttäminen tai peruuttaminen kohdistuu;

b) jos kyse on 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettavista etuuksista, pienentäminen, keskeyttäminen tai peruuttaminen tehdään 2 kohdan mukaisesti.

4. Jos 1 kohdan ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä sovellettaessa otetaan huomioon erilaiset etuudet tai muu tulo ja kaikki muut erät suhteessa 46 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin vakuutuskausiin, mainituissa kohdissa säädetty jakaminen ei koske tätä jäsenvaltiota.

5. Kaikkia edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan soveltuvilta osin, jos yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että oikeutta etuuteen ei voida saavuttaa silloin kun se, jonka etua asia koskee, saa toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista erilaista etuutta tai muuta tuloa.

47 artikla

Täydentäviä säännöksiä etuuksien laskemiseksi

1. Asetuksen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun teoreettisen ja *pro rata*-määrän laskemiseksi sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) jos niiden vakuutus- ja asumiskausien kokonaiskesto, jotka ovat täyttyneet ennen riskin toteutumista kaikkien kyseessä olevien jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, on pidempi kuin enimmäisaika, joka vaaditaan yhden näiden valtioiden lainsäädännön mukaan täyden etuuden saamiseksi, tämän valtion toimivaltainen laitos ottaa huomioon tämän enimmäisajan täyttyneiden kausien kokonaispituuden sijasta. Tämä laskutapa ei saa aiheuttaa kyseessä olevalle laitokselle suurempaa maksuvelvollisuutta kuin sen soveltaman lainsäädännön mukainen täyden edun määrä. Tätä säännöstä ei sovelleta etuuksiin, joiden määrä on riippumaton vakuutuksen kestosta;

b) päällekkäisten kausien huomioon ottamisesta säädetään 98 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa;

c) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan keskimääräisten ansioiden, keskimääräisten maksujen tai keskimääräisen korotuksen perusteella tai perustuen siihen suhteeseen, joka oli vakuutuskausien aikana hakijan bruttoansioiden ja keskimääräisten kaikkien muiden vakuutettujen henkilöiden kuin oppisopimuksen perusteella työskentelevien henkilöiden bruttoansioiden välillä, tällaiset keskimääräiset luvut tai suhteet määrää tämän valtion toimivaltainen laitos yksinomaan sanotun valtion lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien perusteella tai ainoastaan asianomaisen henkilön näiden kausien aikana saamien bruttoansioiden perusteella;

d) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan ansioiden, maksujen tai korotusten määrän perusteella, tämän valtion toimivaltainen laitos määrää ansiot, maksut ja korotukset, jotka on otettava huomioon toisen valtion lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien osalta sellaisten keskimääräisten ansioiden, maksujen tai korotusten perusteella, jotka on rekisteröity sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien osalta;

e) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan vakioansioiden tai kiinteän määrän perusteella, tämän valtion toimivaltainen laitos pitää vakioansioita tai kiinteää määrää, joka sen on otettava huomioon toisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien osalta, yhtäläisinä niiden vakioansioiden tai kiinteiden määrien tai tapauksen mukaan vakioansioiden tai kiinteiden määrien keskiarvon kanssa, jotka vastaavat sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneitä vakuutuskausia;

f) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan joidenkin kausien osalta ansioiden määrän perusteella ja toisten kausien osalta vakioansioiden tai kiinteiden määrien perusteella, tämän valtion toimivaltainen laitos ottaa toisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien osalta huomioon ansiot tai kiinteät määrät, jotka määrätään edellä olevien d tai e alakohdan säännösten mukaisesti, tai tarvittaessa näiden ansioiden tai kiinteiden määrien keskiarvon; jos etuudet lasketaan vakioansioiden tai kiinteiden määrien perusteella kaikkien sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneiden kausien osalta, toimivaltainen laitos pitää ansioita, jotka sen on otettava huomioon muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien osalta, yhtäläisinä sellaisten laskennallisten ansioiden kanssa, jotka vastaavat vakioansioita tai kiinteää määrää;

g) jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuudet lasketaan keskimääräisten vakuutusmaksujen perusteella, tämän valtion toimivaltainen laitos määrää tämän keskimääräisen luvun yksinomaan sanotun valtion lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien perusteella.

2. Jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, jotka koskevat etuuksien laskemisessa huomioon otettavien tekijöiden rahanarvon säilyttämistä, sovelletaan 1 kohdan mukaisesti tietyissä tapauksissa tekijöihin, jotka tämän valtion toimivaltaisen laitoksen tulee ottaa huomioon, kun kysymys on muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan täyttyneistä vakuutus- tai asumiskausista.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännön mukaan etuuksien määrä määrätään ottaen huomioon muut perheenjäsenet kuin lapset, tämän valtion toimivaltainen laitos ottaa myös huomioon asianomaisen henkilön ne perheenjäsenet, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, niin kuin he asuisivat toimivaltaisen valtion alueella.

4. Jos jäsenvaltion toimivaltaisen vakuutuslaitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan on palkka otettava huomioon etuuksia laskettaessa, jos on sovellettu 45 artiklan 6 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, ja jos tässä jäsenvaltiossa eläkkeitä myönnettäessä otetaan huomioon vain 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa tai 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan ensimmäistä virkettä soveltaen hyvitetyt täyden työttömyyden kaudet, tämän jäsenvaltion toimivaltainen laitos myöntää eläkkeen soveltamansa lainsäädännön mukaisesti sen palkan perusteella, jota se käytti viitepalkkana myöntäessään mainitut työttömyysetuudet.

48 artikla

Alle vuoden pituiset vakuutus- tai asumiskaudet

1. Sen estämättä mitä 46 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltion laitos ei ole velvollinen myöntämään etuuksia sen soveltaman lainsäädännön mukaan täyttyneiden sellaisten kausien osalta, jotka on otettava huomioon riskin toteutumishetkellä, jos:

— sanottujen kausien kesto ei ole yhtä vuotta,

ja

— jos tämän lainsäädännön mukaan oikeutta etuuteen ei saavuteta vain näiden kausien perusteella.

2. Jokaisen muun jäsenvaltion toimivaltainen laitos ottaa huomioon 1 kohdassa tarkoitetut kaudet soveltaessaan 46 artiklan 2 kohtaa, lukuun ottamatta b alakohdan säännöksiä.

3. Jos 1 kohdan säännösten soveltamisen tuloksena olisi vapautus kaikille kyseisten jäsenvaltioiden laitoksille velvoitteistaan, etuudet myönnetään yksinomaan viimeisen sellaisen valtion lainsäädännön mukaan, jonka mukaiset edellytykset täyttyvät, niin kuin kaikki täyttyneet ja 45 artiklan 1—4 kohdan säännösten mukaan huomioon otetut vakuutus- ja asumiskaudet olisivat täyttyneet tämän valtion lainsäädännön mukaan.

49 artikla

Etuuksien laskeminen, kun se, jonka etua asia koskee, ei samanaikaisesti täytä kaikkien niiden lainsäädäntöjen mukaisia edellytyksiä, joiden mukaan vakuutus- tai asumiskaudet ovat täyttyneet, tai kun hän on nimenomaisesti pyytänyt vanhuusetuuksien myöntämisen siirtämistä

1. Jos se, jonka etua asia koskee, ei tiettynä hetkenä täytä kaikkien jäsenvaltioiden sellaisten lainsäädäntöjen mukaisia etuuden myöntämisen edellytyksiä, joiden alainen hän on ollut, ottaen tarvittaessa huomioon 45 artikla tai 40 artiklan 3 kohta, vaan täyttää näistä vain yhden tai useamman lainsäädännön mukaiset edellytykset, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) jokainen sellaista lainsäädäntöä soveltavista toimivaltaisista laitoksista, jonka mukaiset edellytykset täytetään, laskee sen maksettavaksi kuuluvan etuuden määrän 46 artiklan mukaisesti;

b) kuitenkin:

i) jos se, jonka etua asia koskee, täyttää ainakin kahden lainsäädännön mukaiset edellytykset ottamatta huomioon sellaisten lainsäädäntöjen mukaisesti täyttyneitä vakuutus- tai asumiskausia, joiden edellytyksiä ei täytetä, näitä kausia ei oteta huomioon 46 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa;

ii) jos se, jonka etua asia koskee, täyttää vain yhden lainsäädännön edellytykset ottamatta huomioon sellaisten lainsäädäntöjen mukaisesti täyttyneitä vakuutus- tai asumiskausia, joiden edellytyksiä ei täytetä, maksettavan etuuden määrä lasketaan vain sen lainsäädännön mukaisesti, jonka edellytykset täytetään, ottaen huomioon vain tämän lainsäädännön mukaan täyttyneet kaudet.

Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan vastaavasti, jos se, jonka etua asia koskee, on nimenomaisesti pyytänyt vanhuusetuuksien myöntämisen siirtämistä 44 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen säännösten mukaisesti.

2. Etuus tai etuudet, jotka on myönnetty yhden tai useamman kyseeseen tulevan lainsäädännön mukaan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa, lasketaan ilman eri toimenpiteitä uudelleen 46 artiklan mukaisesti sikäli kuin yhdessä tai useammassa muussa sellaisessa lainsäädännössä säädetyt edellytykset, joiden alainen henkilö on ollut, täyttyvät, ja siten kuin ne olisivat täyttyneet, ottaen huomioon tarpeen mukaan 45 artikla ja ottaen tarpeen mukaan uudelleen huomioon 1 kohta. Tätä kohtaa sovelletaan vastaavasti, kun henkilö pyytää yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön nojalla saavutettujen vanhuusetujen myöntämistä, jota oli siihen saakka lykätty 44 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti.

3. Uudelleen laskeminen tehdään ilman eri toimenpiteitä 1 kohdan mukaisesti ja noudattaen, mitä 40 artiklan 2 kohdassa säädetään, kun yhdessä tai useammassa kyseeseen tulevassa lainsäädännössä säädetyt edellytykset eivät enää täyty.

50 artikla

Lisän myöntäminen, kun eri jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaan maksettavien etuuksien kokonaismäärä ei yllä vähimmäismäärään sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella etuuden saaja asuu

Sellaiselle etuuksien saajalle, johon tätä lukua sovelletaan, ei voida siinä valtiossa, jonka alueella hän asuu ja jonka lainsäädännön mukaista etuutta hänelle maksetaan, myöntää etuutta, joka on pienempi kuin sanotun lainsäädännön mukainen vähimmäisetuus sellaiselta vakuutus- tai asumiskaudelta, joka on yhtä pitkä kuin kaikki suoritusta varten huomioon otetut vakuutuskaudet edeltävien artiklojen säännösten mukaisesti. Tämän valtion toimivaltainen laitos maksaa hänelle tarvittaessa koko hänen asuinaikansa ajan sen alueella lisän, joka on yhtä suuri kuin tämän luvun mukaisesti maksettavien etuuksien kokonaismäärän ja vähimmäisetuuden määrän erotus.

51 artikla

Etuuksien arvon säilyttäminen ja uudelleen laskeminen

1. Jos elinkustannusten nousun tai ansiotason muutosten tai muiden tarkistusta vaativien seikkojen vuoksi kyseeseen tulevien valtioiden etuuksia muutetaan kiinteällä prosenttimäärällä tai muulla määrällä, tällaista prosenttimäärää tai määrää on sovellettava sellaisenaan etuuksiin, jotka määräytyvät 46 artiklan mukaisesti ilman, että uudelleenlaskemista tuon artiklan mukaisesti tarvitaan.

2. Toisaalta jos etuuksien määräytymistapaa tai laskemissääntöjä muutettaisiin, uudelleenlaskeminen tehdään 46 artiklan mukaisesti."

4. Lisätään 60 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"d) pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä ei sovelleta edunsaajiin, jotka saavat kahden jäsenvaltion laitosten myöntämiä etuuksia b alakohdan mukaisesti."

5. Korvataan 94 artiklan 10 kohta seuraavasti:

"10. Sellaisten henkilöiden oikeuksia, joille myönnettiin eläke ennen 45 artiklan 6 kohdan voimaantuloa, voidaan asianosaisen hakemuksesta tarkistaa ottaen huomioon 45 artiklan 6 kohdan säännökset."

6. Lisätään artikla seuraavasti:

"*95 a artikla*

Asetuksen (ETY) N:o 1248/92 soveltamista koskevia siirtymäsäännöksiä

1. Asetuksen (ETY) N:o 1248/92 nojalla ei saavuteta oikeuksia ajalta ennen 1 päivää kesäkuuta 1992.

2. Kaikki jäsenvaltion vakuutus- tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ennen 1 päivää kesäkuuta 1992, otetaan huomioon määrättäessä asetuksen (ETY) N:o 1248/9 2 säännösten mukaisesti saavutettuja oikeuksia.

3. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, oikeus saavutetaan asetuksen (ETY) N:o 1248/92 mukaan, vaikka se liittyy tapahtumaan, joka on sattunut ennen 1 päivää kesäkuuta 1992.

4. Sellaisten henkilöiden oikeuksia, joille myönnettiin eläke ennen 1 päivää kesäkuuta 1992, voidaan asianosaisen hakemuksesta muuttaa ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 1248/92 säännökset.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa 1 päivästä kesäkuuta 1992, asetuksen (ETY) N:o 1248/92 mukaan saavutetut oikeudet tulevat voimaan siitä päivästä alkaen, eikä jäsenvaltion oikeuksien menettämistä tai rajoittamista koskevia säännöksiä sovelleta henkilöön, jonka etua asia koskee.

6. Jos 4 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään myöhemmin kuin kahden vuoden kuluttua 1 päivästä kesäkuuta 1992, oikeudet, joita ei ole lakkautettu tai jotka eivät ole aikaan sidottuja, tulevat voimaan sinä päivänä, jona hakemus tehtiin, jollei jäsenvaltion lainsäädännön asianomaiselle edullisemmista säännöksistä muuta johdu."

7. Korvataan liite IV seuraavasti:

"*LIITE IV*

(Asetuksen 37 artiklan 2 kohta, 38 artiklan 3 kohta, 45 artiklan 3 kohta, 46 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 46 b artiklan 2 kohta)

A

Asetuksen 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut lainsäädännöt, joiden mukaan työkyvyttömyysetuuksien määrä on riippumaton vakuutuskausien kestosta

A. BELGIA

Lainsäädäntö, joka koskee yleistä työkyvyttömyysjärjestelmää, kaivostyöntekijöiden erityistä työkyvyttömyysjärjestelmää ja kauppalaivaston merimiesten erityisjärjestelmää, sekä lainsäädäntö, joka koskee itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyysvakuutusta.

B. TANSKA

Ei mitään.

C. SAKSA

Ei mitään.

D. ESPANJA

Yleisen järjestelmän ja erityisjärjestelmien työkyvyttömyysvakuutusta koskeva lainsäädäntö.

E. RANSKA

1. Palkatut työntekijät:

Työkyvyttömyysvakuutusta koskeva lainsäädäntö, lukuun ottamatta kaivostyöntekijöiden sosiaaliturvajärjestelmän työkyvyttömyysvakuutusta koskevaa lainsäädäntöä.

2. Itsenäiset ammatinharjoittajat:

Maatalousyrittäjien työkyvyttömyysvakuutusta koskeva lainsäädäntö.

F. KREIKKA

Maatalouden vakuutusjärjestelmää koskeva lainsäädäntö.

G. IRLANTI

Vuoden 1981 (yhdistetyn) sosiaalihuoltolain [Social Welfare (Consolidation) Act 1981] II osan 10 luku.

H. ITALIA

Ei mitään.

I. LUXEMBURG

Ei mitään.

J. ALANKOMAAT

a) Laki työkyvyttömyysvakuutuksesta 18 päivältä helmikuuta 1966 muutoksineen.

b) Laki yleisestä työkyvyttömyysvakuutuksesta 11 päivältä joulukuuta 1975 muutoksineen.

K. PORTUGALI

Ei mitään.

L. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

a) *Iso-Britannia:*

Vuoden 1975 sosiaaliturvalain (Social Security Act 1975) 15 jakso.

Vuoden 1975 sosiaaliturvaeläkelain (Social Security Pensions Act 1975) 14—16 jakso.

b) *Pohjois-Irlanti:*

Vuoden 1975 sosiaaliturvalain (Pohjois-Irlanti) [Social Security (Northern Ireland) Act 1975] 15 jakso.

Vuoden 1975 sosiaaliturvaeläkepäätöksen (Pohjois-Irlanti) [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975] 16—18 artikla.

B

Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 38 artiklan 3 kohdan ja 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut itsenäisten ammatinharjoittajien erityisjärjestelmät

A. BELGIA

Ei mitään.

B. TANSKA

Ei mitään.

C. SAKSA

Maanviljelijöiden vanhuusvakuutus ('Altershilfe für Landwirte').

D. ESPANJA

Sellaisten merenkulun alalla työskentelevien itsenäisten ammatinharjoittajien eläkeiän alentamisjärjestelmä, jotka harjoittavat 23 päivänä heinäkuuta 1970 annetussa kuninkaallisessa asetuksessa tarkoitettua toimintaa.

E. RANSKA

Ei mitään.

F. KREIKKA

Ei mitään.

G. IRLANTI

Ei mitään.

H. ITALIA

Seuraavien alojen eläkevakuutusjärjestelmät (Assicurazione pensioni per):

— lääkärit ('medici'),

— farmaseutit ('farmacisti'),

— eläinlääkärit ('veterinari'),

— kätilöt ('ostetriche'),

— insinöörit ja arkkitehdit ('ingegneri ed architetti'),

— maanmittaajat ('geometri'),

— asianajajat ja oikeusavustajat ('avvocati e procuratori'),

— taloustieteilijät ('dottori commercialisti'),

— tilintarkastajat ja teollisuusasiantuntijat ('ragionieri e periti commerciali'),

— työvoima-asiantuntijat ('consulenti del lavoro'),

— notaarit ('notai')

— tulliedustajat ('spedizionieri doganali').

I. LUXEMBURG

Ei mitään.

J. ALANKOMAAT

Ei mitään.

K. PORTUGALI

Ei mitään.

L. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Ei mitään.

C

Asetuksen 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tapaukset, joissa etuuden laskemisesta 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan luopua

A. BELGIA

Ei mitään.

B. TANSKA

Sosiaalieläkelaissa tarkoitettuja eläkkeitä koskevat hakemukset, lukuun ottamatta liitteessä IV olevassa D jaksossa lueteltuja eläkkeitä.

C. SAKSA

Ei mitään.

D. ESPANJA

Ei mitään.

E. RANSKA

Ei mitään.

F. KREIKKA

Ei mitään.

G. IRLANTI

Vanhuuseläkkeitä, maksuihin perustuvia vanhuuseläkkeitä ja leskeneläkkeitä koskevat hakemukset.

H. ITALIA

Työkyvyttömyys-, vanhuus- ja jälkeenjääneiden eläkkeet, jotka koskevat palkattuja työntekijöitä ja seuraavia itsenäisten ammatinharjoittajien ryhmiä: varsinaista maanviljelyä harjoittavat maanviljelijät, vuokraviljelijät, maanviljelijät, käsityöläiset ja kaupallisen alan edustajat.

I. LUXEMBURG

Ei mitään.

J. ALANKOMAAT

Yleisestä vanhuusvakuutuksesta 31 päivänä toukokuuta 1956 annetun lain mukaisia vanhuuseläkkeitä koskevat hakemukset.

K. PORTUGALI

Työkyvyttömyys-, vanhuus- ja leskeneläkkeitä koskevat hakemukset.

L. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Asetuksen III osaston 3 luvussa tarkoitettua vanhuuseläkettä ja leskeneläkettä koskevat hakemukset lukuun ottamatta niitä hakemuksia, joihin liittyviä asianomaisen henkilön vakuutus-, työskentely- tai asumiskausia on sekä Yhdistyneen kuningaskunnan että toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttynyt sellaisen verovuoden aikana, joka on alkanut 6 päivänä huhtikuuta 1975 tai myöhemmin.

D

Asetuksen 46 b artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut etuudet ja sopimukset

1. Asetuksen 46 b artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut etuudet, joiden määrä on riippumaton täytettyjen vakuutus- tai asumiskausien pituudesta:

   a) työkyvyttömyysetuudet, joita tarkoitetaan tämän liitteen A osassa luetelluissa lainsäädännöissä;

   b) sellaisen henkilön 10 vuoden asumisella ansaitsema täysi Tanskan kansaneläkkeen vanhuuseläke, jolle eläke on myönnetty viimeistään 1 päivänä lokakuuta 1989;

   c) lesken ja orpojen yleisestä vakuutuksesta 9 päivänä huhtikuuta 1959 annetun lain mukainen Alankomaiden leskeneläke;

d) Espanjan hautausavustukset ja jälkeenjääneiden eläkkeet, jotka on myönnetty yleisissä ja erityisissä järjestelmissä;

e) Ranskan yleisen sosiaaliturvajärjestelmän tai maatalousalan palkattujen työntekijöiden järjestelmän leskille annettavan vakuutuksen mukainen leskien avustus;

f) Ranskan yleisen sosiaaliturvajärjestelmän tai maatalouden palkattujen työntekijöiden järjestelmän mukainen leskien työkyvyttömyyseläke, jos se on laskettu kuolleen puolison työkyvyttömyyseläkkeen perusteella ja maksettu 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti.

2. Asetuksen 46 b artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut etuudet, joiden suuruus määrätään sellaisen laskennallisen kauden perusteella, joka katsotaan täytetyksi riskin toteutumispäivän ja myöhemmän päivämäärän välillä:

a) Tanskan varhaiseläkkeet, joiden määrä määrätään ennen 1 päivää lokakuuta 1984 voimassa olleen lainsäädännön mukaan;

b) Saksan työkyvyttömyys- ja jälkeenjääneiden eläkkeet, joihin otetaan huomioon lisäkausi, ja Saksan vanhuuseläkkeet, joihin otetaan huomioon jo ansaittu lisäkausi;

c) Luxemburgin työkyvyttömyys- ja jälkeenjääneiden eläkkeet;

d) Italian täyden työkyvyttömyyden eläkkeet ('inabilità').

3. Asetuksen 46 b artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa viitatut sopimukset, jotka ovat tarkoitetut estämään saman laskennallisen kauden huomioon ottamisen kahdesti tai useammin:

Luxemburgin suurherttuakunnan hallituksen ja Saksan liittotasavallan hallituksen välillä 20 päivänä heinäkuuta 1978 tehty sopimus, joka koskee erilaisia sosiaaliturva-asioita.;"

8. Muutetaan liitettä VI seuraavasti:

a) Lisätään seuraavat alakohdat otsikkoon "A. Belgia":

"9. Laskettaessa asetuksen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua työttömyyseläkkeen teoreettista määrää Belgian toimivaltainen laitos ottaa perustaksi tulon, jonka se, jonka etua asia koskee, on ansainnut viimeksi harjoittamassaan ammatissa.

10. Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka ei ole enää Belgiassa vakuutettu Belgian sairaus- tai työkyvyttömyyslainsäädännön nojalla, jonka mukaan etuutta koskevan oikeuden saamisen edellytyksenä on, että asianosainen on riskin toteutumishetkellä vakuutettu, katsotaan asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa edelleen vakuutetuksi riskin toteutumishetkellä, jos hän on vakuutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saman riskin varalta.

11. Jos sillä, jonka etua asia koskee, on asetuksen 45 artiklan mukaan oikeus Belgian työkyvyttömyysetuuteen, tämä etuus myönnetään asetuksen 46 artiklan 2 kohdan määräämien sääntöjen mukaisesti:

a) pakollisen sairaus- ja työkyvyttömyysvakuutusjärjestelmän perustamisesta ja järjestämisestä 9 päivänä elokuuta 1963 annetun lain säännösten mukaisesti, jos se, jonka etua asia koskee, oli työkyvyttömyyden alkamishetkellä vakuutettu saman riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan asetuksen 1 artiklan a kohdan tarkoittamana palkattuna työntekijänä;

b) itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyysvakuutusjärjestelmästä 20 päivänä heinäkuuta 1971 annetun kuninkaallisen asetuksen säännösten mukaisesti, jos se, jonka etua asia koskee, oli työkyvyttömyyden alkamishetkellä asetuksen 1 artiklan a kohdan tarkoittama itsenäinen ammatinharjoittaja;"

b) Muutetaan otsikkoa "B. Tanska" seuraavasti:

i) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Asetuksen 46 a artiklan 3 kohdan d alakohtaa ja 46 c artiklan 1 ja 3 kohtaa ja täytäntöönpanoasetuksen 7 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta Tanskan lainsäädännön mukaisesti myönnettäviin eläkkeisiin."

ii) Korvataan 9 kohta seuraavasti:

"9. Jos tanskalaisen vanhuuseläkkeen tai varhaiseläkkeen saajalla on myös oikeus toisen jäsenvaltion myöntämään jälkeenjääneen eläkkeeseen, näitä eläkkeitä pidetään Tanskan lainsäädäntöä sovellettaessa asetuksen 46 a artiklan 1 kohdan tarkoittamina samanlaisina etuuksina edellyttäen kuitenkin, että sen henkilön osalta, jonka vakuutus- tai asumiskausia käytetään perustana jälkeenjääneen eläkkeen laskemisessa, on täyttynyt asumiskausia Tanskassa."

c) Lisätään otsikon "D. Espanja" alle seuraavat kohdat:

"3. Palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan katsotaan olevan vielä vakuutettu riskin toteutumishetkellä asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa, jos hän on vakuutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan riskin toteutumishetkellä, tai jos näin ei ole, siinä tapauksessa, että hänellä on saman riskin osalta oikeus etuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

4. a) Asetuksen 47 artiklan mukaisesti Espanjan teoreettinen etuus lasketaan niiden vakuutetun tosiasiallisten maksujen perusteella, jotka kuuluvat viimeisen vakuutusmaksun espanjalaiseen sosiaaliturvaan maksamista välittömästi edeltäneille vuosille.

b) Saatua eläkkeen määrää korotetaan lisien määrällä ja rahanarvon muutoksilla laskettuna jokaista vuotta kohti siihen vuoteen saakka, joka edeltää samanlaisia eläkkeitä koskevan riskin toteutumista."

d) Lisätään otsikon "E. Ranska" alle seuraava kohta:

"8. Palkatun työntekijän, joka ei enää ole Ranskan yleisen sosiaaliturvajärjestelmän leskeysvakuutusta koskevan lainsäädännön tai maatalouden palkattujen työntekijöiden järjestelmän alainen, katsotaan asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa säilyttävän tämän lainsäädännön mukaisen vakuutetun henkilön asemansa riskin toteutumishetkellä, jos henkilö on vakuutettu työntekijänä toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan riskin toteutumishetkellä tai, jollei näin ole, jos hänellä on oikeus jälkeenjääneen etuuteen toisen jäsenvaltion työntekijöitä koskevan lainsäädännön nojalla. Tämä edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa."

e) Lisätään otsikon "F. Kreikka" alle seuraava kohta:

"4. Kreikan lainsäädännössä asetuksen 49 artiklan 2 kohdan soveltaminen edellyttää, että mainitussa artiklassa tarkoitettu uusi laskeminen ei ole asianomaisen henkilön etujen vastainen."

f) Poistetaan otsikon "G. Irlanti" alla oleva 4 kohta.

g) Muutetaan otsikkoa "J. Alankomaat" seuraavasti:

i) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. a) Palkatun työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan, joka ei enää ole Alankomaiden leskeysvakuutusta koskevan lainsäädännön alainen, katsotaan asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa olevan vakuutettu riskin toteutumishetkellä tämän lainsäädännön mukaan, jos hän on vakuutettu saman riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai jos näin ei ole,

siinä tapauksessa, että hänen oikeutensa jälkeenjääneen etuuteen perustuu toisen jäsenvaltion lainsäädäntöön. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

b) Jos edellä olevaa a alakohtaa sovellettaessa leskellä on Alankomaiden yleistä vakuutusta leskille ja orvoille koskevan lainsäädännön mukaan oikeus leskeneläkkeeseen, tämä eläke lasketaan asetuksen 46 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

Näitä säännöksiä sovellettaessa kaudet ennen 1 päivää lokakuuta 1959, joiden aikana palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja asui Alankomaiden alueella 15 vuotta täytettyään, tai jona aikana, asuessaan toisen jäsenvaltion alueella, hän harjoitti toimintaa palkattuna työntekijänä Alankomaissa sellaisen työnantajan palveluksessa, jolla oli toimipaikka tässä valtiossa, otetaan myös huomioon vakuutuskausina, jotka ovat täyttyneet Alankomaiden edellä mainitun lainsäädännön mukaan.

c) Kausia, jotka otetaan huomioon b alakohdan säännösten mukaan, ei oteta huomioon, jos ne ovat päällekkäisiä sellaisten vakuutuskausien kanssa, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion jälkeenjääneiden eläkkeitä koskevan lainsäädännön mukaan.

d) Asetuksen 46 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon täyttyneinä vakuutuskausina vain kaudet, jotka ovat täyttyneet leskien ja orpojen yleisen vakuutusjärjestelmän (AWW) mukaan 15 ikävuoden saavuttamisen jälkeen."

ii) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. a) Palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, joka ei enää ole vakuutettu 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun työkyvyttömyysvakuutuslain (WAO) tai 11 päivänä joulukuuta 1975 annetun työkyvyttömyyslain (AAW) mukaan, katsotaan edelleen vakuutetuksi riskin toteutumishetkellä asetuksen III osaston 3 luvun säännöksiä sovellettaessa, jos hän on vakuutettu saman riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan tai, jollei näin ole, siinä tapauksessa, että asianosaisella on oikeus etuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saman riskin osalta. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

b) Jos tämän kohdan a alakohtaa sovellettaessa sillä, jonka etua asia koskee, on oikeus Alankomaiden työkyvyttömyysetuuteen, tämä etuus myönnetään asetuksen 46 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti:

i) edellä mainitun 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (WAO) säännösten mukaisesti, jos henkilö silloin kun kykenemättömyys työhön ilmeni oli vakuutettu saman riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan asetuksen 1 artiklan a kohdan mukaisena palkattuna työntekijänä;

ii) edellä mainitun 11 päivänä joulukuuta 1975 annetun lain (AAW) säännösten mukaisesti, jos henkilö silloin, kun kykenemättömyys työhön ilmeni:

— oli vakuutettu riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, mutta ei asetuksen 1 artiklan a kohdan mukaisena työntekijänä, tai

— ei ollut vakuutettu riskin varalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, mutta voi hakea etuuksia toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

Jos i alakohdan säännöstä soveltaen laskettu etuuden määrä on pienempi kuin ii alakohdan säännöksiä soveltaen laskettu määrä, etuus maksetaan viimeksi mainitun määrän mukaisesti.

c) Edellä mainitun 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (WAO) tai 11 päivänä joulukuuta 1975 annetun lain (AAW) mukaisesti myönnettäviä etuuksia laskettaessa Alankomaiden laitosten on otettava huomioon:

— ansiotyön kaudet tai vastaavat kaudet, jotka ovat täyttyneet Alankomaissa ennen 1 päivää heinäkuuta 1967,

— vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet edellä mainitun 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (WAO) mukaan,

— vakuutuskaudet, jotka asianomaisen henkilön osalta ovat täyttyneet sen jälkeen kun hän on saavuttanut 15 vuoden iän edellä mainitun 11 päivänä joulukuuta 1975 annetun lain (AAW) mukaan, jos ne eivät ole päällekkäisiä niiden vakuutuskausien kanssa, jotka ovat täyttyneet edellä mainitun 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun lain (WAO) mukaan.

d) Viranomaiset eivät laskiessaan Alankomaiden työkyvyttömyysetuutta ota huomioon etuudensaajalle lisiä koskevan lain nojalla mahdollisesti myönnettävää lisää. Tätä lisää koskeva oikeus ja lisän määrä lasketaan vain lisiä koskevan lain säännösten perusteella."

h) Poistetaan 9 kohta otsikon "L. Yhdistynyt kuningaskunta" alta.

3 artikla

Muutetaan asetusta (ETY) N:o 574/72 seuraavasti:

1. Korvataan 7 artikla seuraavalla:

"*7 artikla*

Yleisiä sääntöjä etuuksien päällekkäisyyden estämistä koskevien säännösten soveltamisesta

1. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan myönnettävät etuudet voivat olla molemminpuolisen pienentämisen, keskeyttämisen tai peruuttamisen kohteena, määrät, joita ei maksettaisi sovellettaessa ankarasti etuuksien pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen säännöksiä, jaetaan niiden etuuksien lukumäärällä, jotka ovat pienentämisen, keskeyttämisen tai peruuttamisen kohteena.

2. Sovellettaessa asetuksen 12 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 46 a artiklan, 46 b artiklan ja 46 c artiklan säännöksiä kyseessä olevat toimivaltaiset laitokset antavat toisilleen pyynnöstä kaiken tarpeellisen tiedon."

2. Sanat "ja asetuksen 46 artiklan 2 kohdan c alakohdan" korvataan 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sanoilla "ja asetuksen 47 artiklan 1 kohdan a alakohdan".

3. Korvataan 35 artiklan otsikko seuraavalla:

"Työkyvyttömyysetuuksia koskevat hakemukset, jos palkattuun työntekijään tai itsenäiseen ammatinharjoittajaan on sovellettu yksinomaan asetuksen liitteessä IV olevassa A osassa mainittua lainsäädäntöä ja tapauksessa, jota tarkoitetaan asetuksen 40 artiklan 2 kohdassa".

4. Korvataan 39 artiklan otsikko seuraavalla:

"Työkyvyttömyysetuuksia koskevien hakemusten käsittely tapauksessa, jossa palkattuun työntekijään tai itsenäiseen ammatinharjoittajaan on sovellettu yksinomaan asetuksen liitteessä IV olevassa A osassa eriteltyä lainsäädäntöä".

5. Korvataan 46 artikla seuraavalla:

"*46 artikla*

Vapaaehtoisen vakuutuksen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen kausiin perustuvat määrät, joita täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännösten mukaan ei saa ottaa huomioon

Etuuden teoreettisen ja todellisen määrän laskemiseksi asetuksen 46 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa säädettyjä sääntöjä.

Asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettua todellista maksettavaa määrää korotetaan vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen sellaisia kausia vastaavalla määrällä, joita ei ole otettu huomioon täytäntöönpanoasetuksen 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan. Tämä korotus lasketaan sen jäsenvaltion lainsäädännön säännösten mukaisesti, jonka mukaan vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen kaudet ovat täyttyneet.

Asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vertailu on tehtävä edellä sanottu korotus huomioon ottaen."

6. Korvataan 47 artikla seuraavalla:

"47 artikla

Vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen kausia vastaavien maksettavien määrien laskeminen

Jäsenvaltion laitos laskee soveltamansa lainsäädännön mukaan vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen kausia vastaavan maksettavan määrän, johon asetuksen 46 a artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan ei sovelleta toisen jäsenvaltion peruuttamista, alentamista tai keskeyttämistä koskevia sääntöjä."

7. Korvataan 48 artiklan 1 kohta seuraavalla:

"1. Lopulliset päätökset, jotka jokainen kyseessä oleva laitos on tehnyt, toimitetaan edelleen käsittelevälle laitokselle. Jokaisessa päätöksessä on eriteltävä oikeussuojakeinot ja määräajat, jotka kyseisessä lainsäädännössä on säädetty muutoksenhaulle. Saadessaan kaikki tällaiset päätökset käsittelevä laitos antaa ne tiedoksi hakijalle tämän omalla kielellä yhteenvetona esitetyssä selvityksessä, johon mainitut päätökset liitetään. Määräajat muutoksenhakua varten alkavat vasta päivästä, jolloin hakija saa yhteenvetona esitetyn selvityksen."

8. Korvataan 49 artikla seuraavalla:

"49 artikla

Etuuksien laskeminen uudelleen

1. Asetuksen 43 artiklan 3 ja 4 kohdan, 49 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 51 artiklan 2 kohdan säännöksiä sovellettaessa sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen 45 artiklan säännöksiä soveltuvin osin.

2. Kun on kysymys etuuden uudelleen laskemisesta, peruuttamisesta tai keskeyttämisestä, tällaisen päätöksen tehnyt laitos antaa asiasta viipymättä tiedon sille, jonka etua asia koskee, ja jokaiselle laitokselle, josta sanotulla henkilöllä on vahvistettu oikeus etuuteen, jos on tarpeellista, käsittelevän laitoksen välityksellä. Päätöksestä on eriteltävä oikeussuojakeinot ja määräajat, jotka kyseisessä lainsäädännössä on säädetty muutoksenhaulle. Määräajat muutoksenhakua varten alkavat vasta päivästä, jolloin se, jonka etua asia koskee, saa päätöksen."

9. Korvataan 107 artiklan 1 kohta seuraavalla:

"1. Seuraavia säännöksiä sovellettaessa:

a) asetus: 12 artiklan 2, 3 ja 4 kohta, 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan viimeinen virke, 22 artiklan 1 kohdan ii alakohdan viimeinen virke, 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan viimeistä edellinen virke, 41 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta, 46 artiklan 4 kohta, 46 a artiklan 3 kohta, 50 artikla, 52 artiklan b kohdan viimeinen virke, 55 artiklan 1 kohdan ii alakohdan viimeinen virke, 70 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta ja 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan viimeistä edellinen virke;

b) täytäntöönpanoasetus: 34 artiklan 1 kohta ja 120 artiklan 2 kohta;

toisessa kansallisessa valuutassa osoitettujen määrien muuntokurssi kansalliseksi valuutaksi on komission laskema kurssi ja perustuu 2 kohdassa määritellyn viitekauden aikaiseen kuukausittaiseen keskimäärään näiden valuuttojen vaihtokurssissa, joka annetaan komissiolle tiedoksi Euroopan valuuttajärjestelmää varten."

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka seuraa sen julkaisemista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä huhtikuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

José da SILVA PENEDA